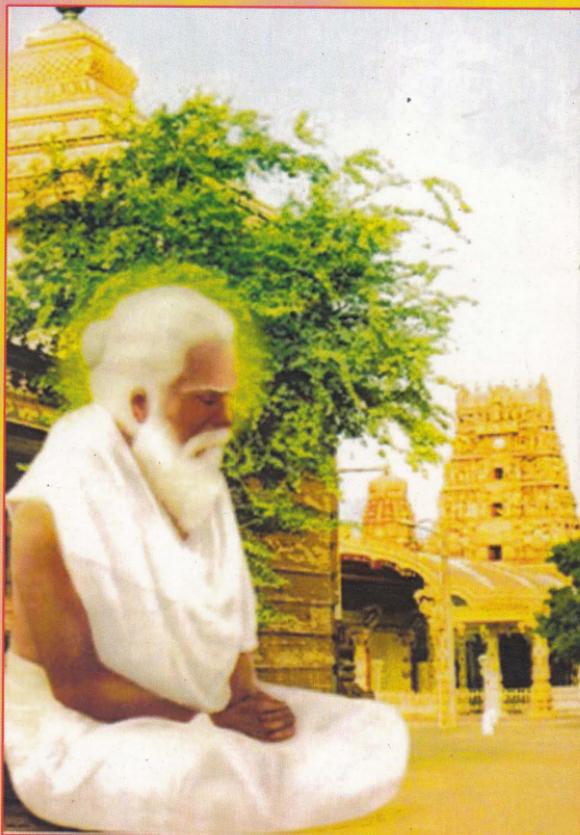

२
ஓம்

சிவயோக சுவாமிகள் மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு அருளிய மணிமொழிகள்

ஆழத்து
சிவயோக சுவாமிகள்

சிவயோக சுவாமிகள்
மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு
அனுளிய மணிமோழிகள்

தொகுப்பு:
மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

ஓன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை
கண்டா
2014

வெளியீடு:

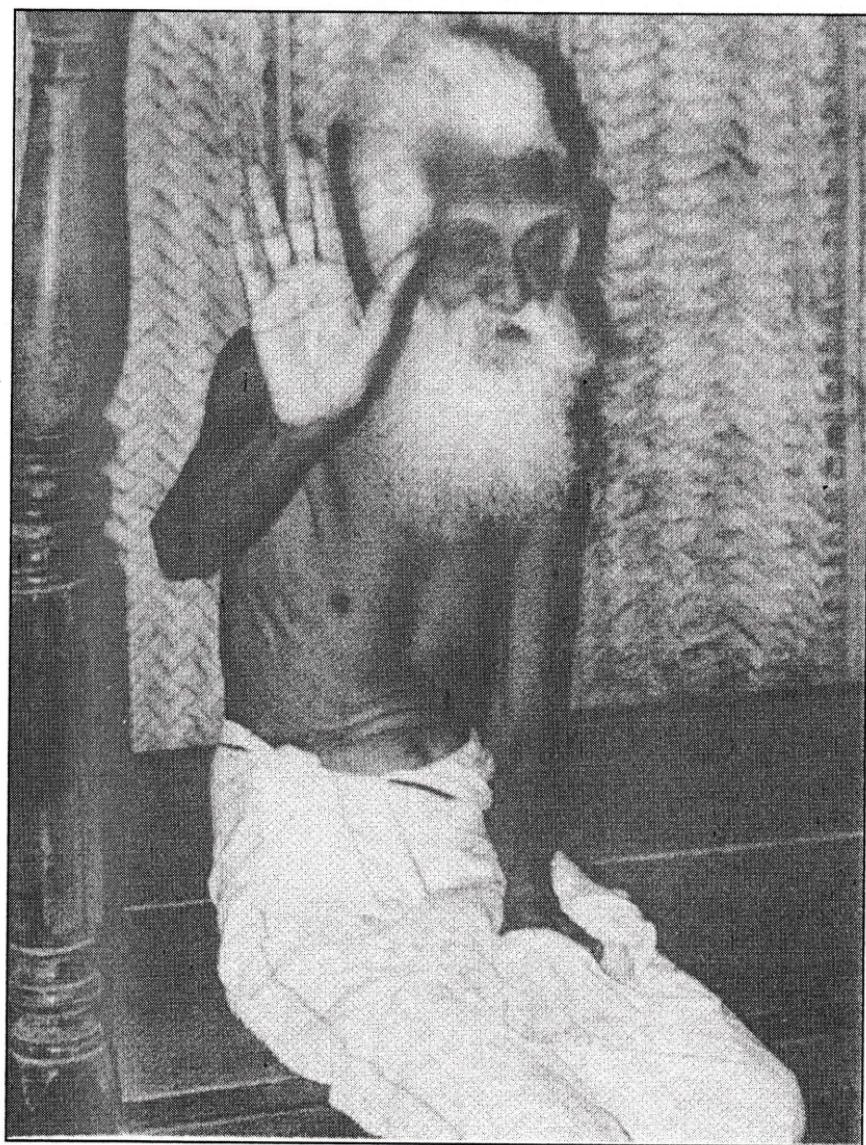
ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை
கன்டா

எழுத்தமைப்பு: மா. கனகசபாபதி

அச்சுப்பதிப்பு: விவேகா அச்சகம்

முதற்பதிப்பு: மார்ச் 1997

இரண்டாம் பதிப்பு ஏப்ரல் 2014

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்
(கைதழி)

ஓம் நமசிவாய

பதிப்புரை

சிவயோகசவாமிகள் மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு அருளிய மணி மொழிகள் என்ற இச் சிறு நூலை பேரவை 1997 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் சுவாமிகளின் மகா குருபூசையின் பொழுது வெளியிட்டிருந்தது.

சிவா என்ற ஒரு அன்பர் இந்நால் பிரதியை சாயி சமித்தியில் வியாழக்கிழமை பசனையின் பொழுது 1997ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் என்னிடம் கையளித்தார்.

அவர் கையளிப்பதற்கு முதற்கிழமை அதே சமித்தியில் அடியேன் தியானத்தில் இருக்கும் பொழுது பகவான் சத்தியசாயி பாபாவின் படத்தில் அவருக்குப் பதிலாக சிவயோக சுவாமிகள் என் அகக் கண்ணுக்கு காட்சியளித்தார்.

அடுத்தவாரம் இப்பிரதி என்கையில் கிடைத்த பொழுது சிவயோக சுவாமிகளின் லீலையை எண்ணி வியந்தேன்.

அவருடைய வருடாந்தக் குருபூசையில் இந்நாலை பேரவை வெளியீடாக வெளியிட வேண்டுமென்று பேரவை நீர்வாகிகளாகிய நாம் தீர்மானித்தோம். திருவருளால் அந்த எண்ணம் நிறைவேறியது.

பரவலாக இலவசமாக நாம் இந்நாலை மக்களுக்கு விநியோகித்தமையால் விரைவில் இருப்பில் இல்லாமல் தீந்து விட்டது. எமது மக்களின் மனதில் சுவாமிகளின் அருள்வாசகங்கள் சிலவற்றை ஆகுதல் பதியவைத்ததில் எமக்கு திருப்தி ஏற்பட்டுள்ளது.

சிவயோகசவாமிகளின் 50 ஆவது குருபூசையை முன்னிட்டு இந்நாலை மறுவெளியீடு செய்வதில் நாம் பெருமை அடைகின்றோம்.

இந்நாலை அச்சேற்றிய விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் வடிவமைப்புச் செய்த திரு. மா கனகசபாபதி அவர்களுக்கும் எங்கள் பேரவையின் சார்பில் நன்றிகள்.

சிவ முத்துவிங்கம்

செயலாளர்

நால் வெளியீட்டுப் பொறுப்பாளர்

—
சிவமயம்

சிவயோகசுவாமிகள் அவர்கள் மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு அருளிய மணிமொழிகள்

வடதிசை காட்டும் கருவியைப் போல் இருக்க வேண்டும்.

நீயே உனக்கு நண்பனும் பகைவனும்.

வேலையைச் செய்தும் செய்யாதவன் போலிருக்க வேண்டும்.

பிராண்னை அடக்கி ஆளுதல் வேண்டும்.

சுகமுந் துக்கமும் இரட்டைப் பிள்ளைகள்.

பிரமச்சரிய விரதத்தின் பெருமை பெரிது.

காலையிலும் மாலையிலும் தியானங் செய்தல் வேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் மிதமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

விடயங்களிலே போகும் மனத்தை ஆத்மாவில் இலயிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

பற்றின்றிக் கருமத்தைச் செய்தால் அதுவே யோகம் அதுவே சந்தியாசமும் ஆகும்.

மனத்தை அங்குமிங்கு அலையவிடாமல் எங்கும் பிரமசாருபமாகப் பார்த்தல் வேண்டும்.

நிவேதனம் செய்து சாப்பிடுதல் வேண்டும். - ஓமகுண்டத்தில் அவிப்பாகமிடுவது போல உண்வை உட்கொள்ள வேண்டும்

ஓவ்வொரு மனிதனும் ஓவ்வொரு தெய்வம் பிரகிருதியே சக்தி.

இன்பதுன்பமெல்லாம் முகிலைப்போல் வந்து போகட்டும்.

தன்னை அடக்கியாளுதல் வேண்டும்.
சமத்துவம் வேண்டும். (Balance)

நாளெனக்கு என்ன என்ன தேவையென் பதைப் பற்றி
ஆலோசியாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

- மகாத்மா காந்தியின் பின்வரும் சிறப்புகளைப் பற்றிப் புகழ்தல்:-
- அ. பற்றின்றிக் கருமம் செய்தல்
  - ஆ. பயமின்மை
  - இ. தன்னையடக்கியாளல்

காஞ்சிரங் கொட்டையும் தேவைக்கு உதவுகின்றது. அதுபோல் எல்லோரும் நல்லவர்கள் தான்.

எவர்க்கும் இன்றியமைதான்:-

- 1. நிர்க்காமிய கர்மம்
- 2. சாந்தம்
- 3. நிட்டை அல்லது விரும்பிய உலோகோப கார்த்தமான கர்மம்.

ஆன்மா பளிங்கு போன்றது.

மனிதன் கற்பக விருட்சம் போல் இருக்கிறான்.

சும்மாவிருக்கப் பழக வேண்டும்.

சந்தோஷமாயிருக்கப் பழகு.

மனத்தை இரு வழிப்பட விடக்கூடாது. ஏகாக்கிர சித்தம்.

உள்ளுக்குப் பகைகொள்ளக்கூடாது.

கிணுவந்தடியைப் பிடித்துக் கொண்டு நடப்பது போல் நடக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் கடவுள் அறிவிப்பார். நாங்கள் ஒரு ஆலோசனையும் பண்ணத் தேவையில்லை.

நாயைக் கட்டிவைத்துவிட்டுப் பின் அவிழ்த்து விட்டால் எவ்வளவு வேகங்கொள்ளுமோ அதுபோல் சும்மா இருக்கப் பழகுவதனால் மனிதன் மேலான சக்தியைப் பெறுகிறான். அதை நல்ல வழியில் உபயோகப்படுத்தல் வேண்டும்.

பகலில் பார்க்க முடியாதபடியினால், நடசத்திரங்களை இல்லை என்று சொல்ல முடியுமோ? அதுபோல் எங்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும்

உள்ள இருட்டை நீக்கிப் பார்த்தால் கடவுளிருக்கிறார்.

எங்களுக்குள்ளே தான் சயராச்சியம், எவ்வளவு போர் புரிய வேண்டும்.

செருப்பைப் போல் தேகத்தைப் பாவிக்க வேண்டும்.

மலையேறுவதற்கு உதவும் ஊன்றுகோலைப் போலவே ஒழுக்கத்தை ஆண்மீக வளர்ச்சிக்கு அனுசரிக்க வேண்டும்.

தன்னைத் திருத்தாது யாத்திரைக்குப் போவதனாலாவதென்ன?

ஒரு கிழமைக்கு ஒரு தரம் விரதம் இருத்தல் வேண்டும்.

என்ன வந்தாலும் பொறுக்கக்கூடிய திறமை வேண்டும்.

கடவுளால் ஒன்று செய்ய முடியாது. ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாது.

இந்தத் தேகத்திற்கு நானே அரசன், வேற்றரசன் பிசாக வராதபடிக்குப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

ஆன்மாவை உன்னால் அளக்க முடியுமா?

உங்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லை. உங்களை இன்னார் என்று அறியாததுதான் குறை.

நாய் வாலை நீட்டமுடியாது. உலகத்தைத் திருத்துவதிலும் நம்மைத் திருத்துவோமாக.

கடவுளை அடைகிறதற்காக வேண்டியே வேலைகளைல்லா வற்றையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தூட்ட குணங்களைப் பற்றி விழிப்பாயிருக்க வேண்டும்.

மனிதன் முற்பிறவி பிற்பிறவி யாவற்றையும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆசையை அகற்றிப் பிறவியை இல்லாமலும் பண்ணலாம்.

உபாத்தியாயரே! உம்முடைய பாத்தியிலே என்ன இருக்கிறது? பொறுமை, தயை, அன்பு முதலிய நற்பயிர்கள் வளரக் காமம், குரோதம் முதலிய களைகளைப் பிடுங்கி விடுகிறீரா?

அலைகிற மனத்தை அடக்கத் தேவாரம் படிக்கிறது ஒரு வழி. தேவாரத்தை நல்லாய்ப் பெலத்துப் பாடல் வேண்டும்.

வேடுவ சேரியிலகப்பட்ட வள்ளியம்மன் என்னும் ஆண்மாவைக் கடவுள் ஆட்கொண்டார்.

பூதசத்தி ஆண்மதிசனம் மெல்ல மெல்லமாய் வரட்டுக்கும். படித்தறிந்தது போதும்.

நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்தால் தேகத்திற்குச் சுகவீணம் வராது.

வேடத்திலென்ன?

இறைச்சி முதலிய தாமதச் சாப்பாட்டிலும் குழை முதலிய சாத்வீகச் சாப்பாடு நல்லது. சாப்பாட்டின் தன்மையில் குணந் தங்கியிருக்கிறது.

தன்னை அளக்கப் பழக வேண்டும்.

கைவிரல்களைப் போலத் தனித்து இருந்துகொள்ளல் வேண்டும். தேவையான நேரம் கூடிக் கொள்ளலாம்.

நியானம் செய்தால் அதுவும் வேலை.

சும்மா பத்து நிமிடத்துக்கு இருக்கப்பழகு.

நானும் என் தொண்டைச் செய்கிறேன். நீயும் உன் தொண்டைச் செய். எங்கும் தான் கடவுள் இருக்கிறார்.

மனிதன் நெடுக வேலை செய்து கொண்டிருக்கலாம். வேலை செய்து முடிந்தால் அதைப்பற்றிப் பிறகு நினைத்துத் தொந்தரவு படக்கூடாது.

உள்ளதோடு திருப்தியடையாது அதிக ஆசைப்பட்டுக் கிடந்தலைகிறோம்.

தளமட்டக் கோண எல்லை அளவிடுங்கருவியை (Theodolite) நில அளவையாளர் திருப்பி இலகுவாய் வேலை செய்வதைப் போல நாங்களும் எங்கள் மனத்தையும் அவயவங்களையும் ஒருமுறை நல்ல வழியில் பழக்கிவிட்டால் அவை அப்படியே எப்போதும் நடக்கும்.

மனக் குழப்பமில்லாமலிருக்கும் போது எந்தக் கருமமுஞ் சித்தியாகும்.

முச்சை அடக்க வேண்டாம். தவம் பண்ண வேண்டாம். தன்னை எங்கும் பார்த்துவிட்டால் போதும், பெரிய இரகசியம்.

நான் நினைக்க அந்த ஆள் செய்கிறார். அவ்வளவு சக்தி மனிதனிடம் இருக்கிறது. எங்கும் ஒரு இயந்திரந்தானே. பெரிய இரகசியம்.

ஒருவனிடமுள்ள பத்து நல்ல குணங்களை விட்டு விட்டு இரண்டொரு குறைகளை மாத்திரம் எடுத்துப் பேசுதல் எவ்வளவு பேதமை.

பொழுதுபோக்காய்த் தேவாரத்தைப் படித்தோம். காலம் ஒருக்காலும் போகவில்லை. நாங்களும் நித்தியராய்த்தான் இருக்கிறோம்.

சிறு உத்தியோகம் இருக்கும்போது பெரும் உத்தியோகத்திற்கு ஆசை. பெரும் உத்தியோகம் வந்ததும் பெரும் சம்பளத்திற்கு ஆசை. பெருஞ் சம்பளம் வந்தால் பிள்ளைகள் நல்லாய் வரவேண்டுமென்ற ஆசை. இவ்வாசைகளுக்கு எல்லை தானுண்டோ?

காசை அதிகமாக வைத்திருந்து என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? சீவியத்தை ஒரு நாளாவது கூட்ட முடியுமோ உள்ளபொழுது தானதருமங்களைச் செய்யுங்கள்.

அவனைப் போலவே நீயும் ஒன்றையும் நினையாமலிரு.

கூடாதவனென்று நீ நினைக்கிறவனிடத்திலும் மகாத்மா காந்தியிடத் திலுமில்லாத சில நற்குணங்களிருக்கும்.

மனம் பரிசுத்தமாயிருக்கும்போது ஒருவனுக்கு அடித்தாலும் பாதகம் ஒன்றும் வரப்போவதில்லை.

ஓமுங்காய் நட. உபாயமாய் நட. வயிற்றுக்குப் போட்டுக் கொண்டு நிற்கிற உத்தியோகம் எப்பதான் முடியப்போகிறது?

நீயும் கடவுனும் பிரிக்கப்பட முடியாதபடி ஒன்றே. (Inseparable)

கதவைச் சாத்துமாப்போல் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கித் தியானஞ் செய்தல் வேண்டும்.

விளக்குக் கண்ணாடி (Cnimey) புகை பிடித்திருந்தால் வெளிச்சம் எப்படித் தெரியும்? மனம் அழுக்கடைந்திருந்தால் ஆன்மாவின் ஒளி எப்படித் தெரியும்?

பொன் மண்ணுக்குள் உளது. அதை எடுத்துச் சேகரித்துப் பக்குவம் பண்ண வேண்டும். ஆன்ம சக்தியும் அப்படியே.

புத்தர் தன் போதனைகளைச் சீவித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவருடைய தேஜஸ் எவ்வளவு தூரம் பரவியிருக்கிறது?

உத்தியோகம் முதலிய யாவற்றையும் நாங்கள் கடவுளை அடைகிறதற்காகப் பாவிக்க வேணும். அப்படிப் பாவிக்கிறவன் எந்த வாழ்க்கையிலும் மனத்திருப்தியோடு வாழ்வான்.

இல்லறம் துறவறம் இரண்டும் மேன்மையே.

உங்களுடைய வேலைகளைச் செவ்வனே செய்யுங்கள். அதே யோகம்.

என்னுடைய கடமையைச் செவ்வனே செய்வதனால் ஞானம் உண்டாகும்.

நான் உமக்குத் தரக்கூடிய முதுசொம், “எந்நேரமும் கடவுள் உம்முடனிருக்கிறார்” எனும் உறுதிமொழியே.

ஆன்ம ஸப நோக்கத்தோடு சிவனடியார்கள் எவ்வளவு காரியங்களை ஈஸ்வரனிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

எந்தப் பெரியவராயிருந்தாலும் இரவிலே வெளிச்சமில்லாமற் பார்க்க முடியாது. சில சமயங்களில் வெளிச்சமாயிருக்கும்.

இருதயம் கத்தமாயிருக்க வேணும். இதற்கு மேலே என்னத்தைச் சொல்லலாம்.

நான் தேவ சந்திதானத்திலிருக்கிறேன் என்று கூடுதலாய் நினைக்கிறேன். அதுவே தாய்மையாய் இருக்கிறதற்கு நல்ல வழி.

எங்களிருதயத்தில் அவர் (இறைவன்) நீதவானாக இருந்து கொள்ள வேண்டும். எத் தொழிலிலைச் செய்தாலென்ன? தாக்கிலிடலாம், மறியலுக்கனுப்பலாம், இருதயம் தழும்பக்கூடாது.

ஆகாயத்திலே பறக்க நினைக்காமல், பெறக்கூடிய கருமங்களை நாங்கள் நினைத்தாற் பெறலாம்.

பாடுபடல் வேண்டும். ஒரு சில்தான் உண்மையை அறிவார்கள். மற்றவர்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் போகிறதுதானே.

வந்தாலோ என்றும் நினைக்கக்கூடாது. வரவில்லை என்றும் நினைக்கக்கூடாது.

பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்கு ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்து வை. பேரரப்பிள்ளைகளின் கருமத்திலேன் தலைப்போடுவான்.

மற்றவர்களை ஏமாற்றலாம். தன்னை ஏமாற்ற முடியாது. மனச்சாட்சியின்படி நடந்து கொண்டு போக எல்லாம் வலியவரும்.

இயேசுக்கிறிஸ்துவநாதர் “எனக்காக வேண்டிப் பாடுபட வேண்டாம். உங்களுக்காக வேண்டிப் பாடுபடுங்கள். உங்களைத்

திருத்தாமல் எனக்குத் தொண்டு செய்வதில் என்ன பிரயோசனம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அரசனாயிருந்தால் திருப்தி வரப்போகிறதோ! பிச்சைக்காரனாயிருந்தால் திருப்தி வரப்போகிறதோ! எந்தச் சீவியத்திலிருந்தாலென்ன? தன்னைத் தன்னால் அறிந்தாற்றான் திருப்தி.

மனம் சும்மா இருக்காமல் அங்கிங்கெல்லாம் ஓடித் திரிகிறது. அதனுடைய சுபாவம் அது. எனக்கென்ன?

ஓழுக்கமாய் நடந்து மனத்தை ஆத்மாவோடு சேர்த்துவிட வேண்டும். ஓழுக்கந் தவறினால் மனம் தீங்கு செய்யப் பார்க்கும்.

தன்னைத்தான் கொல்ல ஒரு குண்டுசி போதும். தன்னைத் திருத்த அதிகம் படிக்கத் தேவையில்லை.

ஒருவன் தன் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதுபோல் நாங்களும் எங்கள் மனத்தை நன்கு பழக்க வேண்டும். மனமே எங்களுக்குக் கூடிய நன்பனும் கூடிய பகைவனும்.

மலை உச்சிக்குப் போய்விட்டால் நல்ல குளிர்ச்சியாயிருக்கும். கீழேயுள்ள பாதைகளைப்போல வித்தியாசம் தோன்றாது. எல்லாச் சமயங்களிலுமிருந்துள்ள (Fundamental Principles) மூல உண்மைகள் எல்லாம் ஒன்றே.

சிங்களவன், தமிழன், பறங்கி, வெள்ளைக்காரன் என்ற வித்தியாசமில்லை. எங்களுக்குள்ள அவயவங்கள் தான் அவர்களுக்குமிருக்கின்றன.

நில அளவை செய்கிறதற்குப் பாதைகளை வெட்டுகிறது போலவே எங்கள் பாதையில் வரும் தடைகளை நாங்களே வெட்டி நீக்க வேண்டும்.

எங்களை நாங்களே திருத்த வேண்டும். மற்றவர்களின் உதவியைப் பார்த்திருக்கக்கூடாது.

இறந்தவர்களுடைய பெயரில் நீங்கள் செய்கின்ற தான் தருமங்களின் பயன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். உங்களுக்குத் தெரியாத காரியங்களைக் கணவில் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள்.

பிள்ளைகளை அதிகமாகப் பெற்றால் அவர்களைக் காப்பாற்றும் விதமெப்படி?

ஒருவனைப்பற்றி நாங்கள் இங்கேயிருந்து நினைக்க அது அவனுக்கு அங்கே தெரியும். எங்கும் ஒரு இயந்திரந்தானே.

கடவுளைவிட மேலான சிநேகிதன் எங்களுக்கு வேறுயார்தான் இருக்கிறார்?

பூவில் வண்டு தேனைக் குடிக்கும்போது ஒரு சத்தமும் போடமாட்டாது. சில ஜீவன்முத்தர்கள் புத்திமதிகளைச் சொல்லுவார்கள். வேறுசிலர் மௌனமாக இருந்துவிடுவார்கள்.

நாங்கள் எல்லோரும் சிவனடியார்கள்; எல்லாம் சிவன் செயலன்றிருப்பதைவிட்டு வீண் சங்கற்பங்களைச் சங்கற்பித்து, உலகத்தைத் தனக்குள் உண்டாக்கி வறுமைப்படுகிறான் மனிதன்.

விருப்பு, வெறுப்பு நீங்கி, சோம்பல் சோம்பலின்மையை விட்டு, சிவத்தியானம் என்னும் திறவுகோல் கொண்டு மோட்சவீட்டின் கதவைத் திறந்து பார். அங்கே நீயுமில்லை, நானுமில்லை, அவனுமில்லை, அவளும் இல்லை.

படிக்கப்படிக்க மனம் விருத்தியடையும்; மன ஒடுக்கம் ஆறுதலைக் கொடுக்கும்.

சிறுகருமங்களிலும் வெகு கவனமாயிருக்க வேண்டும். அச்சாணி இல்லாவிட்டால் பெரிய தேர் விழுந்து உடைந்து போகும்.

படிக்குப் படியாகத்தான் உச்சாணிக் கொப்புக்குப் போகலாம். பறவைகளைப்போல் பறந்து போகிறவர்களுமிருக்கிறார்கள். சுருதி, குரு, யுக்தி, அனுபவம் என்கிற இறகுகளைக் கொண்டு பறந்து செல்லலாம்.

நாற்றுக்குத் தொண்ணுாற்றோன்பது பேர் நிர்ச்சரவாதிகளா யிருக்கிறார்கள்.

தெய்வங்களோடுதான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். சில தெய்வங்களுக்கு அமுது, பழும் வேணும். சில தெய்வங்களுக்கு மீன், இறைச்சி, வேணும். சிலதெய்வங்களுக்குக் கள்ளுச் சாராயம் வேணும்.

மனிதனைத் தெய்வம் என்றால் அது மிகையாகாது.

மனத்தை அடக்க வேண்டுமென்று நினைத்தலும் மனோவிரிவு தானே. மனத்தை ஆண்மாவோடு இலயிக்கச் செய்துவிட்டால் பின் மனோ சங்கற்பங்கள் அதன் தொழிலாகமாட்டா.

பூணையின் வாலைப்பிடித்தாற் கடித்துப் போடும். அதுபோல உலகில் தாமரையிலையும் தண்ணீரும் போல வாழ வேண்டும்.

எல்லாம் ஈசன் செயலென்று மனிதன் தண்னைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டால் அவனுக்கு என்ன குறை? தேவையான தெல்லாம் வரும். பறக்க நினைத்தாற் பறக்க முடியாது.

என்னுடைய சிநேகிதன் நல்லாயிருக்க வேணும் என்று நான் நினைக்க அது அவனுக்குக் கட்டாயம் நன்மையைக் கொடுக்கும்.

தாழ்ந்த இடத்தில் தண்ணீர் போய் நிற்கிறது. அப்படியே நிங்களும் கீழ்ப்படிவுள்ளவர்களாயிருங்கள்.

இவ்வுலகம் எங்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம், சிலர் அரிவரியிலும், சிலர் பி.ஏ. வகுப்பிலும் படிக்கிறார்கள். பி.ஏ. வகுப்பில் உள்ளவர்கள் அரிவரியில் உள்ளவர்களை ஒருபோதும் அவமதிக்கமாட்டார்கள்.

“ஒருவனோடொருத்தி .....” என்று பிரசங்கம். மனத்திலே அகங்காரம் என்னும் வறுமைப்பினி.

தெய்வம் எங்களோடு இருக்கிறபடியால் தான் பார்க்கிறோம். கேட்கிறோம், பேசுகிறோம். மரங்களும் தங்களுக்குள் பேசிக்

கொள்வதாக விஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்..” “நாளென் செய்யும் வினை தானென் செய்யும்,” இவைபோன்ற தோத்திரங்களைப் படிப்பதால் மனத்தை எவ்வளவு பலப்படுத்தலாம்?

ஒவ்வொருவனும் தான் தான் தனக்குத் தகுந்த பாதையைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். தண்டவாளத்தில் தான் புகைவண்டி ஓடும்.

ஆஸியைத் (Switch) தட்டினாற்றான் வெளிச்சம் வரும். எங்கள் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலும் கடவுள் இருக்கிறார். மின்சக்தி தருகிற மின் உற்பத்தி நிலையம் போல் கடவுள் இருக்கிறார்.

பெண்டு பிள்ளைகள் உலகவாழ்வு யாவும் அவருடைய பாதத்தை அடைகிற நோக்கத்திற்குப் பாவிக்க வேண்டும்.

மதுபானம் வேண்டாம். விபச்சாரம் வேண்டாம், அது வேண்டாம், இது வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரியாதே. எல்லாம், அவன் செயலால் நடக்கும். உலகத்தைத் திருத்த யாரால் முடியும்.

சிவகோசாரியரும் அன்பன்தான். கண்ணப்பநாயனாரும் அன்பன்தான்.

எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சமய ஆறிவு வேணுமென்ற ஆசையிருந்தால் அது கட்டாயம் வரும்.

முகமனுக்காக ஒன்றைச் செய்யக்கூடாது.

சும்மாவிருத்தலே பெருத்த தேகப்பியாசம்.

நாங்கள் சற்போதனைகளை இலகுவாகக் கிரகித்துக் கொள்ளுகிறதற்காக வேண்டிப் பெரியோர்கள் எத்தனையோ கதைகளைச் சொல்லி வைத்துப் போயிருக்கிறார்கள்.

முச்சைசப் பிடித்துப் பிராணாயாமம் செய்யத் தேவையில்லை. சிவத்தியானம் செய்ய அவையெல்லாம் (மனவடக்கம்) வலியவரும்.

சம்பளம் குறைவு என்று வேலையில் கவனவீனமாயிருக்கக்கூடாது. நாங்கள் கட்டிய கோட்டையை நாங்களே உடைச்க வேணும்.

வேண்டாம் “விருப்பும் வெறுப்பும்”..... என்பது பெரியோர் வாக்கு.

ஒன்றையே பலபேர் பலமாதிரியாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பலதையும் படிக்கப்படிக்க மனம் விரியும். ஒடுங்காது. ஒடுங்கின இடந்தான் ஆறுதலைக் கொடுக்கும்.

மனிதர் எல்லாம் நடக்கிற அழகான பூக்கள். சாட்சியாயிருந்து பார்த்து மகிழ்லாம். நான் எனது என்ற வறுமைப்பினி பிடித்து அலைகிறான்.

அந்தக் கரணங்களிலே நோய் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சுகாதார வைத்தியர்கள் எத்தனையோ பேர் வேண்டும். ஒரு ஆள் இரண்டு ஆள் போதாது.

நாங்கள் எல்லோரும் ஒரே ஆட்கள்தான். வித்தியாசம் பகையளவிற்றான் உள்ளது.

ஒரு விளக்குக்கு இரண்டு கண்ணாடிகள் இருப்பது போல் மனத்திற்குத் தேகம் என்னும் கண்ணாடியும் ஆஸ்மாவுக்கு மனம் என்னும் கண்ணாடியும் இருக்கின்றன. வெளிச்சம் நெடுக ஸிந்து கொண்டேயிருக்கிறது. கண்ணாடிகள் புகைப்பிடித்திருந்தால் வெளிச்சம் தெரியாது.

பிள்ளைகளை முத்தமிடுவது போல் ஒவ்வொரு நாளும் கடவுளை முத்தமிட்டுக் கொண்டு பின் எங்கள் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

உழைத்தலே ஓய்வு. உழைத்தலே வினையாட்டு.

நாங்கள் அறிந்த சிறிதளவைச் சாதனைக்குக் கொண்டு வந்தால் அதே போதும். எல்லாம் அறியும் வல்லமை வலியவரும்.

மாலுமி சுக்காவைப் பிடித்துக் கொண்டு மற்ற வேலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு அக்கரை சேர்வதுபோல ஆத்மஞானம் அடைய வேணுமென்ற எண்ணம் ஒன்றே போதும். அதே சுக்கான் போல வழியிற் செலுத்திக் கரை சேர்க்கும். அது கொள்ள வேணும், இது தள்ள வேணும் என்றெவையும் தேவையில்லை.

எல்லை கடவாமல் இயல்பாகச் சீவித்துக் கொண்டு போக எல்லாம் வலியவரும்.

நீ ஏதோ உன்னாற் செய்யமுடியுமென்ற மாதிரி ஏன் பலவற்றையும் நினைத்துப் பந்தப்படுகிறாய். காரியமெல்லாம் எப்பவோ முடிந்திருக்கின்றன.

சிவத்தியானம் செய் செய் செய்
சிவமே நாமெனல் மெய் மெய் மெய்
அவனி யனைத்தும் பொய் பொய் பொய்
அதனையறிந்து உய் உய் உய்

எத்தனை பிறப்பு இறப்பு வந்து போய் விட்டன! நன்மையென்ன? தீமையென்ன? அறிவு அறியாமையென்ன? எந் நேரமும் சாட்சியாயிருக்கிறோம்.

ஒருத்தரையும் ஒருக்காலும் குறை கூறாதே. அது உனக்கு மனக்குழப்பத்தையுண்டாக்கும். கூடாத பழக்கங்களைத்தான் தான் உணர்ந்துவிட வேண்டும். மருந்துக்குப் பாவிக்கிறதாகத் தொடங்கிப் படிப்படியாகப் பெருத்த குடிகாரர்களாய் விடுகிறார்கள்.

புத்தகப்ப படிப்பில் காலத்தைக் கழிப்பதிலும் தன்னைத்தானே படிப்பதிற் காலத்தைக் கழிப்பது நலம். படிப்பதும் ஒரு யோகம்தான்.

சிவத்தியானம் செய்வதே இந்தக் காலத்தில் இலோசான வழி.

ஒன்றைக் கோரிக் கடவுளைக் கும்பிடக்கூடாது. ஆத்ம வாபத்தைத்தானும் வேண்டுமென்று நினைத்துக் கும்பிடக்கூடாது.

ஆன்மாவே நாம். இதைத் தெரிந்துகொள் நீ.

உன்னையும் என்னையும் மறைப்பது இந்தக்கை. இதை எடுத்துவிட்டால் நாங்கள் ஒருவரையொருவர் பார்க்கலாம். இதை மனிதன்றிய வேண்டும். பொய்யை நீக்கினால் எங்கும் சிவமயம்.

புகைவண்டி இயந்திரம் எத்தனையோ பெட்டிகளை இழுத்துக் கொண்டு போகிறது. தண்டவாளத்தைத் தப்பினாற் போகுமா? இல்லை. பெரியோர்கள் எங்களுக்கு வழிகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நாம் ஒழுகல் வேண்டும்.

சிவனடியார்களுடன் சேர்தல் நல்லது.

பெய்கிற மழை மாவிலே விழுந்தால் மாம்பழுத்தைக் கொடுக்கிறது. தென்னையிலே விழுந்தால் தேங்காயைக் கொடுக்கிறது.

மலையைப் பார்த்தால் மரமில்லை. மரங்களைப் பார்த்தால் மலையில்லை.

பாதையோ நீடித்தது. மெல்ல மெல்லமாகத்தான் போக வேணும். வழியிருக்க முள்ளுக்குள் போகக்கூடாது.

பிள்ளைகளை வளர்ப்பது போற் கடவுளையும் வளர்க்க வேண்டும்.

கடவுள் உன்னுடன் இருக்கிறார் என்பதைவிட வேறு புதினமொன்றுமில்லை.

அன்று துவங்கி இன்று வரைக்கும் கடவுள் உன்னோடு கூட இருக்கிறார்.

ஆயிரம் குறள்களைப் படித்தாற்போல் ஞானம் வருகிறதல்ல. தன்னைத் தன்னால் அறிய வேண்டும்.

ஏகாக்கிர சித்தத்துக்குத் திருவாசகம் படிக்கலாம்.

யாத்திரைக்குப் போக வேணும் என்று அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரியாதே.

உலகத்தாரைப் போலவே சீவி.

மனம் ஒடுங்கல் வேண்டும்.

கடவுள், ஆன்மா, உலகம் ஈற்றில் உலகமும் கடவுள் மயமாய்விடும்.

உள் கதவிருக்க வெளிக்கதவுக்கு ஏன் போவான். உள்ளுக்குள் தான் எல்லாம் இருக்கின்றன.

ஆன்மா தான் திருவருட்பயன்.

ஒரு அளவுக்கு மேலே போனால் அப்பாலே அது இழுத்துப்போடும்.

ஒரே கடவுள், ஒரே சமயம், ஒரே ஆட்கள்.

ஒரே கண்ணாடியிற்றான் எல்லோரும் பார்க்கிறோம் எங்கும் ஒரு இயந்திரமேதான்.

புத்த பெருமானுடைய உபதேசத்தை உணர்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே.

உள்ளுக்குள் ஆழம் ஆழமாய்ச் செல்ல வேண்டும்.

சங்கிலியின் ஒரு கோர்வையைப் பிடித்து இழுக்க முழுவதும் இழுக்கலாம்..

நிர்வாணம், பக்தி இவ்வளவும் போதும்.

வயது ஏற ஏற, அறிவு வளர வளர, மேலே மேலே செல்லுங்கள். கீழே பார்த்தீர்களோ உலகந்தான் தெரியும்.

இப்போ நாங்கள் எல்லோரும் யோகஞ் செய்கிறோம். பலனைக் கருதாமல் கருமஞ் செய்தல் கருமயோகம். சிவனை நோக்கிச் செய்தல் சிவயோகம்.

யோகம் என்றால் மனம் ஒருமைப்படுதல். பக்தி யோகத்தைச் செய்துவர மற்ற மூன்றாங் கைகளுடும்.

கடவுளைக் கும்பிடும்போது அது வேணும் இது வேணுமென்று கேட்காமல் அன்புக்காக வேண்டிக் கும்பிடல் வேண்டும். பிறகு தேவையானதைக் கேட்கலாம். ஒரு பெரிய சீமானிடம் போய் ஒரு பணம் இரண்டு பணமா கேட்கிறது?

இனிப் பிறவாமலிருக்கப் பாருங்கள்.

உங்கள் ஓவ்வொருவரிடத்திலும் சிவபாக்கியமிருக்கிறது.

கடவுள் கேட்கிறார். பார்க்கிறார். பேசுகிறார். எங்களை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கிறார்.

என்னை நேசிக்குமாப்போல் மற்றவர்களையும் நேசியுங்கள்.

தூண்டிற்காரன் தன்னுடைய இலட்சியத்தில் எவ்வளவு கண்ணுங்கருத்துமாய் இருக்கிறான்!

கடவுளைத் தேடிக் கதிர்காமத்திற்கும் சிதம்பரத்திற்கும் ஒடத் தேவையில்லை.

படிக்கிறது தேவையில்லை. அதுவும் ஒரு யோகந்தானே. திருக்குறளை நல்லாய்ப் படியுங்கள்.

கற்கண்டு இனிக்குமாப்போல் கடவுளையும் நாங்கள் சுவைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

தேகம் கடவுளுக்கு ஒர் செருப்பு.

தவஞ் செய்தல் வேண்டும்.

புத்தர் போதிக்கும் ஆசையுடையவராய் இருந்தார். ஆசையைக் குறைக்கலாம். முற்றுமில்லாமலிருப்பதெப்படி? நம்முடைய அனுபவத்துக்குப் பொருந்துவனவற்றை எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றைத் தள்ளிவிட வேண்டியது தானே.

சைவசமயம்:- நாங்கள் சிவன்டியார் சிவதொண்டு செய்கிறோம்.

மேற்படியில் மனத்தை அடக்கென்று கூடச் சொல்லவில்லை. மனத்தையடக்க வேறொன்று வேணும். மனம் தானாகச் சும்மா ஓய்ந்திருக்குங் காலமும் வரும்.

எங்கள் தேக மனோ பலவீணங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கலாம்.

ஆன்மாவுக்கு எப்படித் தூக்கம் வரும்?

மலையினுச்சியில் நின்று பார்த்தால் எல்லாம் ஒரு மாதிரித் தெரியும்; வித்தியாசந் தெரியாது. ஆங்கிலேயன், அமெரிக்கன், இந்தியன் என்ற வித்தியாசங்களில்லை.

கண்ணிற் கலந்து கடவுள் பார்க்கிறார். காதிற் கலந்து கடவுள் கேட்கிறார். பிரமம் எங்களுக்குள் பூரணமாய் நிறைந்திருக்கிறது.

பூவாகிப் பிஞ்சாகிப் பின் முற்றிப் பழக்கிறதுபோல், அனுபவஞானமும் படிப்படியாய் வரட்டும்.

சேற்றினுட் கிடந்தாலும் தாமரைக்கு மானந்தான். அதுபோல ஆத்மஞானிகள் எங்கிருக்கிலென்?

மேல் நிலையில் குரு எங்கே! சீடனெங்கே! எல்லாம் பிரமம் மயம்; சிவமயம்.

ஒருகையிற் கடவுளையும் மற்றக் கையில் உலகத்தையும் பிடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அளவுடன் இரு. அத்துக்கு மீறாதே.

சீவியத்திற்குப் பொன் தேவை. ஆதலினால் பொன்னாசை இருக்கத்தானே செய்யும். பற்றற்றிருந்தால் எவ்வளவு பொருளை வைத்திருந்தாலும் என்ன!

ஒரு வெட்டில் இரண்டு துண்டு. அதுபோல் இன்பமுந் துன்பமும்.

“நான்” செத்தால் நீ நல்லாயிருப்பாய்.

ஞானத்தினாற் சுற்குணங்களும் அச்சுற்குணங்களினால் ஞானமும் (இவ்விரண்டும்) தடாகமுந் தாமரையும் போல நன்றாய் வளரும்.

சாந்தி-விசாரணை- சாது சங்கம் சந்தோஷம்.

சும்மா இருக்கப் பழகு. மனத்தைத் தடுக்க வேகங் கொள்ளும். தடுக்கத் தேவையில்லை. எங்கே போகிறாய் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இருக்கும் ஆசனத்தை விட்டுப் பிரியாதிருக்க வேண்டும்.

பூரண ஞானம் பெறும்வரை குருடனாகவும் செவிடனாகவும் ஊழையனாகவும் இரு; மௌனம்.

தன்னை அறிய வேண்டும். தன்னைத் தன்னால் அறிய வேண்டும். அதற்கு மன ஒடுக்கந் தேவை.

உள்ளுக்குள் இருந்து வருவதைப் பேச. அல்லாவிட்டாற் பேசாதே. தவமென்றால் சோம்பற்றனமல்ல.

அவசரப்படாதே; ஆத்திரப்படாதே.

சித்திகள் பலவரும். வந்து போகட்டும்.

குழந்தையன்போடு கடவுளைக் கும்பிட்டால் இழந்து போனதெல்லாம் வரும்.

இதுதான் (சரீரம்) தேர்.

இதுதான் (சரீரம்) நல்லூர்.

உனக்குள்ளேதான் புத்தகம் அதைப் புரட்டிப் புரட்டிப் படி.

எந்தச் சின்னக் காரியங்களிலும் வியாபகம் வேண்டும் கவனம் வேண்டும்.

வண்டு பூவைச் சுற்றி வட்டமிட்டு ரீங்காரஞ் செய்யும். தேன் குடிக்கும்போது சத்தம் போடாது. வெளிவரும்போது பொன்மயமாய் வரும்.

கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உடுத்து உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண். உள்ளத்தில் உத்தமனைக் காண்.

பலவீனந் தேகத்திற்கும் மனத்திற்குமே. ஆன்மாவுக்கு எந்த நேரமும் பலந்தான்.

உண்மை அறிந்தவர்கள் மாயையைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். உண்ணைப் பற்றியும் என்னைப் பற்றியும் ஒன்றும் எழுதப்படவில்லை.

(சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஓர் கமத்தினைக் காட்டி)

இந்தக் கமக்காரன் எப்படி இந்த நிலத்தை இவ்வளவு நல்லாகப் பண்படுத்தியுள்ளானோ, அதுபோல ஒவ்வருவருந் தங்கள் தங்கள் இருதயங்களைப் பரிசுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

மனிதன் மரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன்.

என்னத்தைப் படிக்கிறது. மனிதன் மனிதன் தான். மோட்சத்திலிருந்தாலும் மனிதன்தான். நரகத்திலிருப்பினும் மனிதன்தான்.

ஆன்மா சும்மாதான் இருக்கிறது. அசைவு தேகத்திற்கும் மனத்திற்கும்தான்.

சும்மா இருக்கின்ற குட்சம் “நீ”

சும்மா இருக்கின்ற குட்சம் “நான்”

சும்மா இருக்கின்ற குட்சமே எல்லாம்.

தன்னை அறிய வேண்டும். தன்னை அறிந்தாற் பறத்தியில்லை.

நல்லோர் சகவாசத்தினால் சிவத்தியானம் வலியவரும்.

தன் மனச்சாட்சிக்கு எதிராகப் போகக்கூடாது.

கண்களை முடிக்கொண்டுந் தியானங் செய்யலாம்.

கண்களைத் திறந்து கொண்டுந் தியானஞ் செய்யலாம்.

இலக்கினை எய்துந் தனையும் இடையிலே தங்கிலிடாதே.

எங்களுக்கு உண்மைத் தகப்பன் கடவுள்.

பொய்யை நீக்கிப் பார்த்தால் எங்குஞ் சிவமயமே.

எண்ணங்கள் ஒன்றும் வராமல் தடுத்தல் ஒருமுறை. எண்ணங்கள் வந்து போகட்டும் என்று சம்மாவிருந்து பழகல் வேறொருமுறை. சாதனை முதிர் முதிர் உள்ளுக்குள் இருந்து

வரும் (அதாவது மோனத்திலிருந்துவரும்) எண்ணங்கள் என்ன என்ன என்பதை ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். மோனத்திலிருந்துதான் அசரீரி வாக்குகள் வரும்.

தனிமையாயிரு; விழித்திரு தூண்டிற்காரனைப்போலவிரு, தெரியமாகவிரு.

முதலிற் கீழ்ப்படிவாகவிரு. பணிவுடையவனாகவிரு; சந்தோஷமாகவிரு; பின் கட்டளையிடு.

நீதியைக் குழந்தை சொன்னாலுங் கேட்க வேண்டும்.

எப்போதும் வெளிச்சத்தோடு செல். நம்பிக்கைக் குறைவு, ஜயம், உலகப் பற்றுக்களாகிய காற்றுக்கள் வெளிச்சத்தை அணைக்கவிடக்கூடாது.

சனகன் முதலானோர் உண்மையை அறிந்து கொண்டு அரசு புரிந்தார்கள்.

கோவிலைக் கட்டினதினாலென்ன? தன்னையல்லவோ அறிய வேண்டும்.

திருவடிசேர மனம் பரிசுத்தமாயிருந்தாற் போதும்.

அறிவை அறிவால் அறிய வேண்டும்.

வேலை செய்யாமல் சும்மாவிருந்தால் மனம் அழுக்கடையும், ஞானிகள் சும்மாவிருத்தல் வேறு.

இவரல்ல; இவரல்ல; புருஷனைக் கண்டால் மௌனம்.

புத்தகப் படிப்பு சிலுசிலுப்பு, தன்னையறிதல் பணிகாரம்.

ஒரு அழுக்கும் ஆண்மாவைப் பந்திக்க முடியாது.

உலகப்பற்று, மனமாக அகல ஆண்மதிசனம் உண்டாகும்.

சரியாக நடப்பவன் யாருக்கும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

எல்லாரிடத்திலும் உன்னையே வளர்த்துக்கொள். புல் பூண்டு, செடிகொடி, ஆடுமாடு, ஆகிய எல்லா உயிர்களிடத்தும் உன்னையே வளர்ப்பாயாக.

இங்கே ஒரு நூதனமுமில்லை. ஒன்றிலும் மயங்காதே.

அருவமும் ஓர் உருவந்தானே.

கிடந்து பார்த்தாலென்! இருந்து பார்த்தாலென்! உண்மை ஒன்று தானே.

அடிமைத்தனம் வேண்டாம்.

கடவுளை அறிய வேண்டுமென முனைக்காதே. எங்கு முள்ளவர். எங்களோடு கூடவிருக்கிறார். முன்னிலை படர்க்கை இருந்தாலன்றோ அறியலாம்.

பார்ப்பதெல்லாஞ் சிவமாகப் பார். செய்வதெல்லாஞ் சிவதொண்டாகச் செய். நானென்பதை விட்டுவிடு.

உன்னைத் தற்கொலை செய்; நித்திய வாழ்வைப் பெறுவாய்.

பிரமச்சரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்ற

மடங்களில் தங்கித்தங்கிப் பயணத்தை முடிக்கலாம்.

அடியாரிடத்துப் போகும்போது நடந்து போக வேண்டும்.

பரிசுத்தமானது; பரம இரகசியமானது.

இரவும் பகலும் வந்துபோவதுபோல் இன்பதுன்பங்கள் வந்து போகட்டும். பயப்படாதே.

கடவுள் உள்ளே இருக்கிறார்; அவருக்குக் கண் இல்லை; காதில்லை; அவரைத்தான் வெளியே வைத்துக் கும்பிடுகிறோம்.

நாங்கள் நித்தியரென்பதற்கு எவருடைய அத்தாட்சியும் வேண்டியதில்லை.

இந்தக் குத்துவிளக்குகளை ஏற்றி இருக்குமாப்போல் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குள்ளே இருக்கின்ற வெளிச்சத்தைக் வெளிக்காட்ட வேண்டும்.

போனவற்றை நினையாதே.

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம் தானே
அங்கும் இங்கும் எங்கும் நானே

உன்னுள் உறையும் இறைவனே உனக்கு வேண்டியதை அறிவிப்பார். ஒருத்தரையும் ஒன்றாங் கேட்கத் தேவையில்லை.

உலகத்தை யார் திருத்தினார்கள்? தங்களைத் திருத்திக் கொண்டு போனார்கள்.

ஒரு சிறு பூச்சியிலும் பூரண ஞானியிலும் இருப்பது ஒன்றே.
சனமருள்; சாத்திரமருள்.

சும்மா இருக்கச் சுகம் உதயமாகுமே.
இம்மாய யோகம் இனி ஏனாடா?

உச்சியில் நின்றுபார்த்தால் ஒரு வித்தியாசமுமில்லை. கீழே இறங்கினால் தான் தருமம் போதிக்கலாம். உச்சியில் நின்று பார்த்தால் அனைத்தும் ஒன்றாகவே உள்ளது. அந்த ஒன்று என்றும் பரிசுத்தமாகவே உள்ளது. அந்த ஒன்றை ஒன்றும் மாசுபடுத்த முடியாது.

அருமையான உலகம்.

சம்மா இருக்க முடியாதபடியினாற்றான் பாடலும் படிப்பும் நடைபெறுகின்றன.

கடவுள் கூட இருக்கிறார். காசிக்கும் கயிலாயத்திற்கும் போவென்று அலைக்கழிக்கிறார்.

களவு எடுத்தவனும் பரிசுத்தப்படுகிறான். களவு கொடுத்தவனும் பரிசுத்தப்படுகிறான். எங்கள் சிற்றறிவால் அளவிட முடியாது.

வாசியை மேலேற்று; நூலை நீ விடு.

நீயே நற்சிந்தனை. ஆகவே என் செய்ய வேண்டும்! தன்னைத் தன்னால் அறிய வேண்டும்.

அத்தக் கரணங்களில் நோய் பிடியாவண்ணம் கவனமாயிரு, விழித்திரு, எச்சரிக்கையாயிரு, வியாபகமாயிரு, எழுந்திரு.

கடவுள் எல்லாரோடுங் கூட இருக்கிறார். நாங்கள் ஏன் முதலாளித்தனம் பண்ணப் போக வேண்டும்?

கரும்பை இறுக நசிச்தாற்றான் சாறுவரும்.

உன்னை முழுதும் ஒப்புக் கொடுத்தால் நீ செய்வது யாவும் தியானமாய் விடும்.

தன்னையறிய வேண்டும். தன்னைத் தன்னாலறிய வேண்டும். அதற்கு மனவொடுக்கம் வேண்டும். அதற்குச் சிவத்தியானஞ் செய்ய வேண்டும்.

சர்வம் பிரம்மமயம் என்றறிந்த ஞானி சித்திகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. குண்டலினியின் எழுச்சியைப் பற்றிச் சிரத்தை கொள்வதுமில்லை.

ஓம் தத் சத் ஓம்.

எங்கள் குருநாதன்

என்னையெனக் கறிவித்தா எனங்கள்குரு நாதன்
இனையடியென் தலைவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
அன்னைப்பிதா குருவானா எனங்கள்குரு நாதன்
அவனியெல்லா மாளைவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
முன்னைவிலை நீக்கவிட்டா எனங்கள்குரு நாதன்
மூவருக்கு மறியவொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
நன்மைதீயை யறியாதா எனங்கள்குரு நாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றா எனங்கள்குரு நாதன்.

தேகம்ந் யல்லவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சித்தத்திற் ரிகழுகின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
மோகத்தை முனியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
முத்திக்கு வித்ததென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வேகத்தைக் கெடுத்தாண்டா எனங்கள்குரு நாதன்
விண்ணும் மண்ணு மாகிழின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
தாகத்தை யாக்கவிட்டா எனங்கள்குரு நாதன்
சத்தியத்தைக் காணைவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்

வாசியோகந் தேரென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வகாரநிலை அறியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
காசிதேசம் போவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
கங்குல்பக லில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நாசிருளி நோக்கென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நடநந்தெரியிமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
மாசிலோகை கேட்குமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றா எனங்கள்குரு நாதன்.

இருவழியை அடையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
எல்லாம் விளங்குமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
கருவழியைக் கடவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
கட்டுப்படும் மனமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சிறுவரும் நியாரென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
ஒங்கார வழியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நிருமலணா யிருவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நீயேநா என்றுசொன்னா எனங்கள்குரு நாதன்

திக்குத் திகாந்தமெல்லா மெங்கள்குரு நாதன்
சித்தத்துள் நிற்கவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
பக்குவமாய்ப் பேணென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அக்குமணி யணியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அஞ்செழமுத்தை ஒதென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
ஏங்குநெங்கு குருகென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
மித்தியன்ந் யென்றுசொன்னா எனங்கள்குரு நாதன்.

தேடாமல் தேடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சீவன் சீவனென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நாடாமல் நாடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நல்லவழி தோன்றுமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பாடாமற் பாடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பத்தரினஞ் சேரென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வாடாமல் வழிபடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வையகத்தில் வாழென்றா எனங்கள்குரு நாதன்.

தித்திக்கு மொருமொழியா லெங்கள்குரு நாதன்
சிங்மயத்தைக் காணவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
எத்திக்கு மாகிழின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
எல்லாம் யென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
வித்தின்றி நாறுசெய்வா எனங்கள்குரு நாதன்
விண்ணவரு மறியவொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
தத்துவா தத்தனானா எனங்கள்குரு நாதன்
சகலசம் பத்துந்தந்தா எனங்கள்குரு நாதன்

ஆதியந்த மில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அதுவேந் யென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
சோதிமய மென்றுகொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
சுட்டிறந்து நிலலென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சாதி சமயமில்லா எனங்கள்குரு நாதன்
தானாய் விளங்குகின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வாதியருங் காணவொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
வாக்கிறந்த இன்பந்தந்தா எனங்கள்குரு நாதன்

முச்சந்திக் குப்பையிலே எங்கள்குரு நாதன்
முடக்கிக் கிடந்திடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அச்சமொடு கோபமில்லா எனங்கள்குரு நாதன்
ஆணவைத்தை நீக்கிவிட்டா எனங்கள்குரு நாதன்
பச்சைப் புரவியிலே எங்கள்குரு நாதன்
பாங்காக ஏறென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
தச்சன்கட்டா வீட்டிலே எங்கள்குரு நாதன்
தாவுபரி கட்டென்றா எனங்கள்குரு நாதன்

நாமேநா மென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
நுமக்குக்குறை வில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
போமேபோம் வினையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
போக்குவர வில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
தாமேதா மென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
சங்கற்ப மில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
ஒமென் றுறுதிதந்தா எனங்கள்குரு நாதன்
ஹுமையெழுத் தறியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்

இந்து சமயப் பேரவையின் வெளியீடுகள்

அகத்தியரும் விநாயகரும்
முருகப்பெருமானும் அவ்வையாரும்
சிந்தனைத் தேன் துளிகள்
ஞானவிளாக்கு
விநாயக வெண்பா
விநாயக விருத்தம்
சுவாமி சதானந்தர் நற்போதனை
கந்தனே கலியுகத்தில்

கண்கண்ட தெய்வம்
தெய்வீக வாழ்க்கை
முப்பெரும் சித்தர்கள்
திருமுறைக்காட்சி
கேதார பத்திரி மாத்திரை
கந்தக் கதம்பம்
மூன்றாவது கண்
பயன்தரவல்ல திருமுறைப்பாக்கள்
மகான் காசிவாசி செந்திநாத ஜயர்
ஞானவிளாக்கம்
நாவலர் வழியில் தமிழ் அறிஞர்
ஸமூத்துச் சித்தர்கள்
நிமிலின் பின்னே மனிதன்
தரிசனம்
அர்ச்சனை மாலை
என்னை எனக்கறிவித்த

ாங்கள் குருநாதர்
திருமுறைக் கதைகள்
முத்தான தொண்டர்
புதிய சைவ வினாவிடை

(முதலாம் புத்தகம்)
தங்கம்மா நான்மணிமாலை
சிவயோக சுவாமிகளின்

மணிமொழிகள்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
மாதாஜி புலவர் சி. விசாலாட்சி
சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
தொகுப்பு: சபா சிவானந்தன்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்
சைவதூரந்தர் வி. கந்தவனம்
முதறிஞர் க. சி. குலாத்தினம்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

பன்னிருமாத நினைவுகள்
கணடாவிற் சைவ சமயம்
ஸமுத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமி
சைவத் திருமுறைகளின் விழுமியம்
புதிய சைவ வினாவிடை

(இரண்டாம் புத்தகம்)

நல்லூர் நாற்பது
யோகி ராம் சரத்குமார்
திருமுறைச்செல்வம்
தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு
விதியை வெல்வது எப்படி
கந்தன் கதை
குரு வழிபாடு
மாணவருக்கு ஏற்ற மாண்புறு

கதைகள்

புதிய சைவ வினாவிடை
இந்தோனேசியாவில் இரண்டு

வருடங்கள்

SAIVA SAINTS

திருநின்ற செம்மை

உலக ஒழுக்கம்
நால்வர் நாண்மணி மாலை
முன்னறி தெய்வம்
நாங்கள் ஏன் சமயம்
மாறக்கூடாது?

சைவசித்தாந்த தத்துவமும்
ஸமுத்தவாரின் பங்களிப்பும்
புலவர்மணி

இந்து சமயப் பேரவையின் வெளியீடுகள் தேவையானோர் தொடர்பு
கொள்ளவேண்டிய தொலைபேசி இலக்கம்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
பேறிஞர் முருகவே பரமநாதன்
பேறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கு. வைத்தியநாதன்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
KUMAR PUNITHAVEL
சைவசித்தாந்த கலாநிதி
க. கணேசலிங்கம்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
கவிஞர் வி. கந்தவனம்
பகந்தீவு இ. கோவிந்தன்

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தசவாமி கோயில்